

Arrest

nr. 141 257 van 19 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. COEL en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Liberiaans staatsburger te zijn, geboren op 22 november 1984 te Foya. U zou behoren tot de Kissi ethnïe en zou praktiserend katholiek zijn. U geeft aan dat u op zeer jonge leeftijd met school stopte. U werkte op de plantage van uw vader alwaar u cacao verbouwde. U heeft een zoon, (J.A.), geboren op 28 november 2009, uit een vorige relatie.

U ging een nieuwe relatie aan met (A.M.), behorende tot de Mandingo ethnïe en praktiserend moslim. U weet niet meer precies wanneer jullie relatie startte. Jullie deden van alles samen zoals naar de markt en naar vrienden gaan. Uw moeder en uw zus waarschuwd u voor mogelijke problemen omwille van

jullie verschillende ethnïe en religie. U was echter verliefd en had geen oog voor mogelijke moeilijkheden. Wanneer de ouders van (A.) haar een huwelijkspartner voorstelden, weigerde ze deze en vertelde ze haar familie dat ze verliefd was op u. Haar familie weigerde dat ze met u zou trouwen. Jullie relatie bleef doorgaan, weliswaar meer in het geheim maar jullie slaagden er in om elkaar dagelijks te blijven zien.

Op een dag besloot (A.) om met u naar de kerk te gaan. Onderweg naar de kerk kwamen jullie familieleden van haar tegen. Deze begonnen met u te vechten. Het gevecht spreidde zich uit waardoor Katholieken met Moslims begonnen te vechten. U slaagde erin om te ontsnappen, alsook (A.). Jullie hebben elkaar niet meer gezien sinds het gevecht. Toen mister (J.), een cacaohandelaar, de volgende dag op de plantage kwam, vroeg u hem om u te helpen. Dankzij zijn hulp kon u naar Monrovia gaan. U had ondertussen nog geen nieuws over uw geliefde. U nam het vliegtuig en verliet Liberia ergens in juni 2012. U arriveerde in België en vroeg vervolgens asiel aan bij de Belgische instanties op 14 juni 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u vreest voor de familie van (A.) omdat u met haar een relatie aanknoopte en omdat ze waarschijnlijk zelfmoord heeft gepleegd (zie gehoor CGVS, p 11). Vervolgens uit u ook uw vrees voor Ebola (zie gehoor CGVS, p 11).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u daadwerkelijk een relatie had met (A.).

U verklaart dat u, behorende tot de Kissi ethnïe en praktiserend katholiek en (A.), behorende tot Mandingo ethnïe en praktiserend moslim een relatie hadden. U verduidelijkt hierbij dat het binnen uw samenleving mogelijk is om bevriend te zijn met iemand van een andere religie, maar dat het haast onmogelijk is om te trouwen met iemand van de Mandingo stam (zie gehoor CGVS, p 17). Daarenboven vertelt u over twee gevallen waarbij er problemen waren tussen de man en de familie van de vrouw, wat zelfs resulteerde in moord. De moslim familie van het meisje wilde niet dat ze een relatie had met een christelijke man (zie gehoor CGVS, p 11-12).

U verklaart dat u verliefd werd op (A.) en dat uw zus u hierover waarschuwde: 'Ze adviseerde me dat het goed is om verliefd te zijn maar dat ik moest herinneren dat haar ouders moslim zijn en Mandingo, maar mijn antwoord was dat ik verliefd was en dat ik niet anders kon.' (zie gehoor CGVS, p 16). Ook uw moeder was op de hoogte van uw relatie met (A.): 'Ze adviseerde me dat ik voorzichtig moest zijn. Hier, als je genomen wordt, in de meeste gevallen, ze adviseerde om voorzichtig te zijn en ze gaf het voorbeeld van de 2 mannen die werden gedood. Hetzelfde relatieprobleem.' (zie gehoor CGVS, p 24). Binnen deze bovengeschetste context is het helemaal niet aannemelijk dat u en (A.) geen plannen hadden over hoe jullie je relatie zouden kunnen voortzetten eens de familie van (A.) op de hoogte was dat (A.) een relatie had met een niet-moslim man. Daarenboven had de familie duidelijk gesteld dat (A.) niet zou mogen trouwen met u en dat ze jullie niet samen wilden zien (zie gehoor CGVS, p 19). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt hoe jullie je relatie dachten voort te zetten, zegt u 'Dat was mijn droom.'. Wanneer de PO u vraagt hoe u deze droom dacht te realiseren, zegt u 'Ja, ik dacht, als (A.) haar familie over mij vertelde. Moest de familie zeggen, breng de jongen, ik wil met hem spreken. Dan zou ik met hen praten. Maar ze waren allemaal tegen de relatie. Daardoor had ik zorgen.'. Wanneer de PO de vraag verduidelijkt door te zeggen 'U en (A.) wilden doorgaan met elkaar, u wist dat er problemen waren, hoe dachten jullie die te overwinnen?', zegt u 'Als je verliefd bent, overwint het alles; als je verliefd bent dan word je blind en doof. Dat was mijn zaak.'. Wanneer de PO hier dieper wenst op in te gaan door te stellen 'Maar u wist dat er een probleem was, u kon niet zomaar met haar trouwen, hoe dachten jullie door te gaan?' zegt u 'Liefde gaat over graag hebben, accepteren. Dat was mijn zaak. Ik was verliefd, ik keek niet uit naar obstakels, je gaat gewoon door. Je gaat gewoon door.' Wanneer de PO vervolgens heel concreet vraagt waarom u uw ogen dicht deed wanneer u al was gewaarschuwd voor de problemen tussen christenen en moslims, zegt u 'Het is uit liefde. Als je liefde hebt, dan ga je ervoor. Vb met water, als je erin valt, moet je zwemmen.' Wanneer de PO u nogmaals confronteert met het feit dat u weet dat er problemen zijn, en dat u uw relatie wilt verderzetten, dat u dan toch moet nadenken over hoe u deze relatie kan laten duren, zegt u 'Voor mij, ik was verliefd, ik voel, als je verliefd bent, je kijkt niet naar obstakels. Ik hield van haar, ik dacht dat het voor ons goed zou komen. Ongeacht wat ik hoorde van andere mensen.' (zie gehoor CGVS, p 27-28). Het is helemaal niet aannemelijk en ontbreekt elke vorm van doorleefdheid en geloofwaardigheid dat u helemaal niet zou hebben nagedacht over hoe jullie je relatie zouden kunnen voortzetten. **Immers, u was op de hoogte van de mogelijke consequenties van een interreligieus huwelijk en u werd hierover zelfs meermaals gewaarschuwd.** Het feit dat u alleen refereert naar de 'liefde' en geen enkel concreet plan bedenkt over hoe jullie relatie zouden kunnen voortzetten, ondermijnt volledig de doorleefdheid van

uw relaas, zeker wanneer u niet alleen weet dat jullie relatie niet is toegelaten door de familie en dat het, naar het voorbeeld van twee concrete gebeurtenissen, zelfs uw leven kan kosten.

Ook wanneer (A.) beslist om **met u mee te gaan naar uw kerk**, is uw reactie hierop helemaal niet doorleefd en mist ze elke geloofwaardigheid. Immers, wanneer de PO u vraagt 'De dag dat (A.) met u naar de kerk ging, realiseerde u dat het een probleem kon zijn?' zegt u 'Ik zei u, naar de kerk gaan, is niet iets dat ik vroeg aan (A.). Dat zei ik niet. (A.) zei me uit nieuwsgierigheid dat ze met mij naar de kerk wou gaan. Ik kon het niet weigeren. Ze zou kunnen denken dat ik het weigerde omdat ik niet van haar hield. Ik dacht ook niet dat deze mensen zo'n plannen met ons hadden.' Wanneer de PO wenst te weten of jullie dan niet hebben gepraat over het feit dat (A.) mee zou gaan naar de kerk, zeg u 'Ik zei u, het was niet mijn wens, ik heb haar niet uitgenodigd. Als het het geval was, dat ik (A.) zou uitnodigen naar mijn kerk, in dat geval, zou ik het risico in overweging nemen, maar (A.) vroeg me om mijn kerk te bezoeken. Ik kon haar niet stoppen. Ik zei ok, als het je wens is, kan je met mij mee.' (zie gehoor CGVS, p 28). Het is helemaal niet aannemelijk dat jullie niet hebben gepraat over de mogelijke gevaren en dat u zondermeer (A.) meeneemt. Indien u immers werkelijk in de situatie zou verkeren waarbij uw relatie met (A.) niet zou geaccepteerd zijn door haar familie en dat haar familie u daadwerkelijk zou gewaarschuwd hebben dat ze (A.) niet met u wensen te zien (zie supra), is het helemaal niet begrijpelijk dat u haar zomaar meeneemt. **De geloofwaardigheid van uw interreligieuze relatie en de problemen eraan verbonden, komt hierdoor volledig op de helling te staan.**

Bovendien is het niet aannemelijk dat u **niet helemaal op de hoogte bent over het lot van (A.), uw geliefde**. U verklaart 'Het was recentelijk, tijdens de communicatie met een vriend, dat ik hoorde dat ze waarschijnlijk zelfmoord heeft gedaan.' (zie gehoor CGVS, p 11). Indien uw vriend, (O.S.), die vroeger in Foya woonde en nu in Monrovia verblijft (zie gehoor CGVS, p 7 en p 9), u kan melden dat uw tante twee weken geleden overleden is (zie gehoor CGVS, p 6), en dat uw vriend er eveneens voor kan zorgen dat u uw geboortecertificaat kan bemachtigen (zie gehoor CGVS, p 9), mag ook verwacht worden dat u exacte informatie zou krijgen over (A.). Het is niet aannemelijk dat u heeft gehoord dat ze waarschijnlijk is overleden, maar dat u hier niet meer informatie over heeft kunnen bemachtigen. Er mag immers vanuit worden gegaan dat u helemaal op de hoogte wilt zijn over het lot van uw grote liefde, de vrouw waarvoor u uw land van oorsprong heeft verlaten.

Verder slaagt u er ook niet in om uw relatie met (A.) te concretiseren. Zo kan u niet duidelijk stellen of u eerst informatie inwon over (A.) alvorens op haar af te stappen. U zegt wanneer de PO u vraagt of u al onderzoek deed naar (A.) voordat u op haar afstapte 'Ja, ik vroeg een vriend, (F.), een vriend van (A.). Ik vroeg haar of ze (A.) goed kende; ze zei dat ze goed was. Ik vroeg niet naar de familie. De familie was moslim en ertegen.' Wanneer de PO vervolgens vraagt 'U sprak met (F.) voordat u met (A.) sprak?' zegt u 'Ik had (A.) ontmoet, ze gaf naam, we werden vrienden en daarna ging ik naar (F.) om haar karakter te kennen.' (zie gehoor CGVS, p 14). U spreekt u vervolgens nogmaals tegen door te zeggen 'Ik zei haar eerst dat ik van haar hield voordat ik me informeerde over haar karakter' (zie gehoor CGVS, p 15). Het is niet aannemelijk dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, immers, over het begin van uw relatie met (A.), de liefde van uw leven waarvoor u uw land verlaat, wordt verondersteld dat u zich nog goed kan herinneren hoe alles is verlopen. Ook wanneer u wordt gevraagd of jullie, na uw liefdesverklaring, dingen begon samen te doen, bent u weinig concreet. U zegt hierover 'Normaal, voor ons, als we een vrouw benaderen en ze aanvaardt, dat wil niet zeggen dat je die dag dieper moet gaan. Het is stap per stap en dan begint het; het is niet vanaf de eerste dag dat je verder gaat. Je moet eerst zeker zijn dat je haar graag mag.' Wanneer de PO vervolgens vraagt hoe u dit deed zegt u 'Er zijn veel dingen. Vb u weet wat een man voor u doet zodat u zich tot hem aangetrokken voelt. Er zijn veel dingen die een man kan doen om een vrouw aan te trekken.' Wanneer de PO nogmaals vraagt om dit te concretiseren in uw relatie met (A.) zegt u 'Lief tegen haar praten. Als ze iets vraagt en ik heb het, dan geef ik het. Als ze ziek is, en ik heb middelen, dan hielp ik, ook al verbleef ze bij haar familie. Ze wist dat ik heel gehoorzaam ben en beleefd praat tegen mensen. Ze ziet me niet samen met mensen. Door de verbintenis... daardoor drink of rook ik niet en blijf ik weg van die dingen. Voor mij, het beste om een vrouw te krijgen is om zich te onderwerpen. Om naar haar te luisteren en oplettend te zijn.' (zie gehoor CGVS, p 15). **U slaagt er op geen enkel moment in om uw relatie met (A.) doorleefd voor te stellen. U vertelt algemeenheden of u vertelt over uw eigen persoon, maar niet over uw vermeende relatie met (A.).** Ook wanneer er wordt gevraagd of u en (A.) hadden besproken of er mogelijk problemen zouden kunnen ontstaan door jullie verschillende religie, antwoordt u niet op de vraag: 'Ja, ik had met haar gesproken. Ze wist dat ik christen was. Wanneer ik haar eerst ontmoette, vertelde ik dat ik christen was. Ze wist het.' Wanneer de PO nogmaals peilt of jullie hadden gepraat over mogelijke problemen, zegt u 'Mijn hart ging niet zoeken naar problemen.' (zie gehoor CGVS, p 16). **Het is niet aannemelijk dat u niet aanschouwelijk kan maken of jullie al dan niet over de mogelijke problemen hebben gepraat.** Initieel zegt u immers dat u er over heeft gepraat, terwijl, wanneer hier dieper op wordt ingegaan, u er niet in slaagt om te vertellen wat er dan juist werd besproken. Daarnaast is het ook niet aannemelijk dat u **niet op de hoogte bent van het aantal broers of zussen**

van (A.) (zie gehoor CGVS, p 21), terwijl jullie haast één jaar een relatie hadden en elkaar haast dagelijks zagen (zie gehoor CGVS, p 20). Ook wanneer u wordt gevraagd naar de **hobby's van (A.)**, slaagt u er niet in om hierop een antwoord te geven. U zegt 'We hadden geen speciale hobby's ik ging niet uit om te dansen. De meeste dingen trekken mij niet aan.'. Wanneer de PO nogmaals vraagt waar (A.) van hield, zegt u 'Ik hield van voetbal, soms moest ze daarom ook graag voetbal hebben.'. Het uit van weinig doorleefdheid dat u specifieke vragen over (A.) vanuit uw eigen persoon beantwoordt. Het is pas wanneer nogmaals wordt gevraagd wat (A.) leuk vond, dat u zegt 'koken' (zie gehoor CGVS, p 23). Ook wanneer u wordt gevraagd naar de **muziek waarvan (A.) houdt**, kan u niet meer zeggen dan 'Het is iets, Mandingo muzikanten en ook Amerikaanse muziek, Liberia is een US kolonie geweest.' (zie gehoor CGVS, p 23). Ook hier slaagt u er niet in om concrete voorbeelden te geven van haar muzikale voorkeur. **Het is niet aannemelijk en helemaal niet doorleefd dat u niet concreter kan vertellen over uw relatie met (A.) waardoor de geloofwaardigheid van deze relatie en bijgevolg ook de daaraan verbonden problemen helemaal te niet wordt gedaan.**

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u in Liberia **een eed heeft afgelegd met (A.)**, om samen te blijven (zie gehoor CGVS, p 14, p 18). U zegt 'Sinds ik in België ben, heb ik niet gepraat met een vrouw om met een vrouw om te gaan. Dat is door het engagement met (A.), dat we van elkaar houden. Zelfs waar ik woon, mijn vrienden, plagen me soms. Ik ga niet graag uit, en om achter vrouwen te zitten. Ik blijf bij mezelf.' (zie gehoor CGVS, p 14). Echter, deze woorden staan in schril contrast met uw eigenlijke daden. Zo heeft u zich geregistreerd op een dating site, waarbij u uitdrukkelijk verklaart 'Ik wil met een vrouw, 19-34 daten' (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U zegt tijdens uw gehoor bij het CGVS 'Ik zoek alleen vriendschap, niet een vrouw. Als er vrienden zijn, dan zou ik zeggen dat ik mijn vrouw graag heb. Sociale site is om te chatten, niet voor relatie. De dating site is, je kan clicken... ik doe, we kunnen chatten, praten. Dat is mogelijk maar een relatie met liefde, neen.' Echter, indien u gewoon vriendschap zoekt, is het niet aannemelijk dat u zich registreert om met vrouwen te 'daten'.

Vervolgens dienen er ook vraagtekens te worden gezet bij uw vermeende geloof, het katholicisme (zie gehoor CGVS, p 4).

U verklaart dat u veel belang hecht aan uw geloof en dat u praktiserend bent (zie gehoor CGVS, p 4). U zegt dat u wekelijks op zondag naar de kerk ging en dat u soms op woensdag bijbelklassen volgde (zie gehoor CGVS, p 5) ook verklaart u dat u 'altijd over religie praat' (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO u echter vraagt waar Pinksteren voor staat, slaagt u er echter niet in om hierop een correct antwoord te formuleren. Initieel tracht u de vraag te ontwijken door de vraag te herhalen. Wanneer de PO vraagt of het een feestdag is, zegt u 'Het is ook feestdag, maar niet zoals Pasen.' Wanneer de PO u vraagt om meer te vertellen over die dag, vraagt u nogmaals 'Welke dag?' Wanneer de PO andermaal zegt 'Pinksteren', geeft u als uitleg 'We gaan naar de kerk, we bidden tot god. We vieren. Het is een dag dat we god vieren. Voor ons, dat is de dag dat we bidden tot god, voor de verrijzenis van Jezus. Dat weet ik.' Het is niet aannemelijk dat iemand die praktiserend christen is, zegt dat Pinksteren over de verrijzenis van Jezus gaat. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat in de christelijke kerken wordt herdacht dat de Heilige Geest neerdaalde over de apostelen. Het heeft dus niets te maken met de verrijzenis van Jezus, waarmee u trouwens al 'Pasen' verklaarde (zie gehoor CGVS, p 25). Ook wanneer de PO vraagt wat Hemelvaartdag is, slaagt u er niet in om hier een correct antwoord op te geven. U zegt 'Dat is de tijd, dat Jezus opstond van de dood na 3 dagen en dan steeg hij op.' (zie gehoor CGVS, p 25). **Van iemand die naar de bijbelschool is geweest, wekelijks de misviering bijwoont en bovendien altijd over geloof zou praten, mag verwacht worden dat hij meer kan zeggen over deze feestdag.** Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat Op donderdag de veertigste dag na Pasen vieren christenen de hemelvaart van Jezus Christus. Het is de veertigste dag na zijn opstanding uit het graf en tien dagen voor Pinksteren. Het feit dat u verwijst naar drie dagen, sterkt het vermoeden dat u geen christen bent. Gezien u wel kan uitleggen wat er op Palm zondag gebeurt en met Vasten (zie gehoor CGVS, p 25-26), maakt dat uw kennis die u tentoonspreidt zeer ingestudeerd overkomt. Verder dient te worden opgemerkt dat uw voornaam '(M.)' eerder verwijst naar een Islamitische dan naar een Katholieke achtergrond.

Tijdens uw gehoor bij het CGVS geeft u tevens aan dat u het **Ebola virus** vreest (zie gehoor CGVS, p 11). Zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie in een bepaalde regio in Afrika, kan de door u ingeroepen vrees voor besmetting door het Ebola-virus geen aanleiding geven tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. De door u aangehaalde vrees in dit verband is vreemd aan de criteria die worden vermeld in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U maakt in dit verband evenmin aannemelijk dat u persoonlijk een risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de wet van 15 december 1980. Het feit dat dergelijke epidemie zou voorkomen in uw land van herkomst is niet van aard om in concreto een onmenselijke of vernederende behandeling ten gevolge van deze epidemie in uw hoofde vast te stellen. Dit risico blijkt op dit moment voor u louter hypothetisch te zijn. Bovendien, kan er slechts sprake zijn van een gegronde vrees tot vervolging of een

reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of een van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond. Met betrekking tot het door u aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Het door u neergelegde document kan deze vaststellingen niet wijzigen. U legt een **geboortecertificaat** voor met registratie nr. 21-LM20120831-117, uitgegeven op 31 augustus 2012. Echter, uw nationaliteit wordt op geen enkel moment in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift "strekken tot annulatie" de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) "juncto het K.B. van 8 oktober 1981", van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

2.1.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, minstens van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In een eerste onderdeel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij staat bij een terugkeer naar Liberia bloot aan daden van persoonlijke vervolging ingevolge zijn relatie met een moslimvrouw. Hij vreest dat zij dood kan zijn en vreest bloedwraak omdat hij christen is doch ook omdat hij deel uitmaakt van een andere etnische groep dan zijn geliefde. Verzoeker citeert artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en betoogt:

"Overwegende dat in Liberia moslims en christenen naast mekaar leven samen met tal van animistische geloofsovertuigingen maar dat eigenlijk deze religieuze groepen niet met mekaar mengen of relaties aangaan;

Overwegende dat in dezelfde zin in de streek van Foya de Mandingo clan een dominante stam is die alle elementen van het dagelijks leven beïnvloedt;

Dat er quasi geen gemengde relaties tussen Isi en Mandinga bestaan;

Dat er in dezelfde zin ook quasi ook geen vermenging is tussen de christengemeenschap en de moslimgemeenschap;

Dat de gespannen voet waarop christenen en moslims leven in West-Afrika in het algemeen en in Liberia sedert de burgeroorlog in het bijzonder van algemene bekendheid is;

Dat in die zin vertoger heeft aangegeven tijdens zijn gehoor dat wanneer hij op zondag met (A.M.) naar zijn kerk ging hij werd erkend en dat er moslim Mandingo's werden opgetrommeld wat heeft aanleiding gegeven tot een massale vechtpartij tussen kerkgangers en de lokale moslimgemeenschap;

Dat de spanning en de achterdocht tussen de onderscheiden gemeenschappen nog wordt verhoogd door de heersende epidemie van Ebola;

Overwegende dat de motivering van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om te besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus uiteenvalt in 2 blokken:

1) Vertoger zou niet aannemelijk maken dat hij daadwerkelijk een relatie had met (A.);

2) De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zet vraagtekens bij het vermeende geloof van vertoger, het katholicisme;

Overwegende dat vertoger punt per punt laat gelden dat:

1. Vertoger zou niet aannemelijk maken dat hij daadwerkelijk een relatie had met (A.):

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat vertoger niet aannemelijk zou maken dat hij een daadwerkelijke relatie zou hebben gehad met een moslimmeisje uit de Mandingo stam louter en alleen omdat hij op de hoogte zijnde van mogelijke consequenties van interreligieus huwelijk verklaart dat hij verliefd was en niet uitkeek naar obstakels;

Overwegende dat helemaal niet onaannemelijk is dat personen die van mekaar houden weinig acht slagen op waarschuwingen van derden, zeker wat betreft de consequenties van een inter-religieus

huwelijk, laat staan de consequenties van een inter-etnisch huwelijk, wat naar het bescheiden oordeel van vertoger zelfs één van de favoriete thema's is van de klassieke literatuur ...;

Overwegende dat het in dezelfde zin het niet abnormaal is dat (A.) op een bepaald ogenblik vraagt om uit pure nieuwsgierigheid de kerk van vertoger te mogen bezoeken;

Overwegende dat de verwerende partij hier stelt dat het één en het ander weinig doorleefd zou zijn maar dat de uitleg van vertoger dat het niet zijn wens was (A.) mee te nemen naar een mis maar dat zij hier expliciet om had gevraagd en dat hij haar dit niet wou noch kon weigeren absoluut hiertegen niet met in strijd is;

Overwegende dat tenslotte wordt aangegeven dat vertoger geen kennis zou hebben van het precieze lot van (A.) dan behoeft dit evenmin verwondering te wekken daar waar (A.) zoals eerder gesteld deel uitmaakt niet alleen van een andere clan maar ook van een andere geloofsgemeenschap en de facto de clan van plan was om (A.) uit te huwelijken aan een moslim man uit dezelfde clan;

Overwegende dat in die zin vertoger nergens heeft aangegeven dat hij denkt dat (A.) zelfmoord zou hebben gepleegd maar dat hij vreest dat zij mogelijks zou zijn omgebracht uit een vorm van bloedwraak;

Overwegende dat wat betreft de concretisering van de relatie vertoger aangeeft dat, in weerwil van wat de verwerende partij ook moge beweren, hij zeer concreet is hoe hij een huishouden vormde met mevrouw (A.M.);

Overwegende dat in dezelfde zin het evenmin tegenstrijdig is op te merken dat vertoger zijn liefde heeft gezworen met (A.) en dat hij hier in België na verloop van jaren vriendschappelijke relaties wenst aan te knopen;

Overwegende dat dit middel faalt van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zet vraagtekens bij het vermeende geloof van vertoger, het katholicisme:

Overwegende dat vertoger heeft aangegeven dat hij praktiserend katholiek is;

Dat vertoger eveneens heeft aangegeven dat vertoger zijn lagere school niet eens heeft afgewerkt en zeer moeilijk kan lezen en schrijven;

Overwegende dat de opmerking dat vertoger steeds praat over religie niet wil zeggen dat hij desbetreffend een intellectuele autoriteit zou zijn en zeker niet in schrill contrast moet staan met het doorgedreven verhoor dat wordt georganiseerd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen naar de verschillende katholieke feestdagen als daar zijn: Pasen, Pinksteren, Onze-Heer-Hemelvaart, de vasten en Palmzondag;

Dat hier vertoger laat gelden dat het spijkers op laag water zoeken is wanneer hij wordt ondervraagd in de diepte om aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan te geven dat Pinksteren niets te maken heeft met de verrijzenis van Jezus maar wel dat het hier gaat om het christelijk feest waar de Heilige Geest neerdaalde op de apostelen ...;

Overwegende dat vertoger wel degelijk details geeft over het katholieke geloof maar dat nergens wordt aangegeven dat vertoger een diepe kennis zou hebben over het christendom laat staan dat hij doorgedreven Bijbelstudie zou hebben gedaan, naar alle waarschijnlijkheid ook de PO niet zal worden verwacht van een Belg laat staan een Vlaming wanneer deze zou aangeven dat hij christelijk zou zijn;

Dat de hele redenering dat het één het ander weinig doorleefd is nergens op slaat, vertoger geeft een consequent feitenrelaas niet aangetast door consequenties;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkbaar tijdens zijn gehoor verder gaat dan het zogenaamd horen van vertoger doch hem verhoort in de zin van in de diepte ondervragen aangaande de tijdsbesteding van vertoger met zijn vriendin en zijn Bijbelstudie alwaar uit het administratief dossier en meer bepaald de vragen kan worden afgeleid dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen eigenlijk de bedoeling had om vertoger te betrappen op inconsistenties;

Overwegende dat het dan ook niet past om in de fase van het asielverzoek ten gronde de asielzoeker te verhoren in de diepte om vervolgens een oordeel te vellen dat naar de persoonlijke mening van de dossierbehandelaar de seksuele relatie en de bijbelkennis van vertoger weinig **doorleefd** overkomt;

Overwegende dat de schroom die vertoger heeft in zijn verklaring makkelijk te begrijpen is daar waar de inhoud van de precieze relatie met (A.) heel persoonlijk is en zeer diepgaand;

Overwegende dat vertoger niet begrijpt hoe de verwerende partij de verklaringen door elkaar weeft en absoluut geen onderscheid maakt tussen de feiten zoals deze beleefd werden door vertoger en de daden van vervolging in Liberia alsook de rivaliteit tussen Kisi-clan en de Mandingo etnie en de openlijke vijandschap tussen de christelijke- en de moslimgemeenschap die van algemene bekendheid zou moeten zijn gelet op de functie van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

Dat te over hier kan worden opgemerkt dat deze vijandigheid nog wordt versterkt nu het land wordt geteisterd door de Ebola epidemie en het wantrouwen tussen de bevolkingsgroepen extra op scherp wordt gesteld;

Overwegende dat duidelijk blijkt dat aan de hand van stukken kan worden afgeleid dat er reeds een deel van de verklaring van vertoger compleet uit de context werd gerukt wat onmiddellijk kan twijfel doen rijzen aangaande de objectiviteit van de rest van de appreciatie van het vluchtelingenverhaal door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

Overwegende dat vertoger een coherent vluchtverhaal schetst met een voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen herkenbaar gevolg dat vervolgens absoluut wordt geminimaliseerd omdat vertoger niet kan hard maken dat hij een relatie had met een moslimmeisje (A.M.);

Dat de weigering vertoger te erkennen als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 ten onrechte werd genomen en vertoger dient te worden erkend als vluchteling;

Dat de bestreden beslissing dan ook op deze grond moet worden vernietigd;

Dat het verzoek van vertoger te worden erkend als zijnde vluchteling in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 dient te worden toegekend;"

In een tweede onderdeel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij doet gelden:

"Overwegende dat minstens indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou aannemen dat vertoger niet bewijst dat hij individueel blootstaat aan daden van vervolging omwille van het feit dat hij als christen man, lid van de Kisi minderheid, een relatie had met een moslimmeisje van Mandingo etnie, een dominante bevolkingsgroep in Liberia waardoor hij blootstaat aan daden van individuele vervolging mogelijks menselijke of vernederende behandeling waarover de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen evenwel geen enkel standpunt inneemt maar wel in aanmerking kan komen voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus;

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing aangaande artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 zich beperkt tot de opmerking dat:

"[...]"

Gelet op uw voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

[...]"

(...)

Overwegende dat zoals supra ten volle wordt aangetoond de problemen van vertoger ogenschijnlijk banaal zijn maar dat het één en het ander teruggaat tussen de rivaliteit van twee clans waarbij één overheersend is, zijnde de Mandingo etnie, bovendien het één en het ander versterkt door de rivaliteit tussen religieuze groepen zijnde de christelijke en de moslimgemeenschap;

Overwegende dat het één en het ander bovendien nog zich afspeelt in de streek rond Foya dewelke wordt geteisterd door het Ebolavirus wat het wantrouwen tussen de bevolkingsgroepen nog in de hand werkt;

Dat de verwerende partij de nationaliteit en de afkomst van vertoger niet betwist;

Dat vertoger een coherent vluchtverhaal geeft;

Dat minstens om deze redenen de bestreden beslissing dan ook moet worden vernietigd;

Dat het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan vertoger dient te worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4 §2, b) en c) daar waar vertoger niet kan noch mag worden teruggestuurd naar Liberia;"

2.1.3. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 *juncto* artikel 62 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel voert verzoeker de schending aan "van de draagkrachtige motivering". Hij geeft een algemene uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en voert aan:

"Overwegende dat de motivering in de bestreden beslissing zich in feite beperkt tot een onderzoek in de diepte van de religieuze feesten en feestdagen alsook de Bijbelkennis van vertoger en de opmerking dat het één en het ander weinig doorleefd overkomt;

Overwegende dat het niet toekomt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een oordeel te vormen aangaande de empathie van vertoger maar dat hij het verhaal van vertoger dient te toetsen aan de inhoud en de gekende informatie ter plaatse;

Dat de motivering nergens wordt gestoffeerd aan de hand van stukken in het administratief dossier en dat vertoger aangeeft dat naar alle waarschijnlijkheid en dit met inbegrip van de ambtenaar dossierbehandelaar die het nuttig oordeelt te moeten opzoeken wat precies Pinksteren inhoudt en deze informatie wenst te voegen bij het dossier;

Dat nergens in het dossier wordt tegengesproken dat vertoger een redelijke kennis heeft over de christelijke leer en dat hij consequente verklaringen aflegt niet alleen aangaande de kerk die hij frequenteerde, de lessen die hij volgde, de feesten en feestdagen van de christelijke leefgemeenschap alsook de priester die hij regelmatig frequenteerde;

Dat de gegeven motivering dan noch als draagkrachtig, deugdelijk in feite, noch in rechte kan worden aanzien, bovendien niet afdoende, zodat de vernietiging van de akte zich opdringt;"

In een tweede onderdeel stelt verzoeker dat de bestreden beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid, minstens van onredelijkheid. Hij vervolgt:

"Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is, dat de administratie perfect op de hoogte moet zijn van de toestand in Liberia zoals deze heden ten dage bestaat;

Dat hier dient concreet te worden beoordeeld de verhouding tussen de twee etnische bevolkingsgroepen: de "Kisi" en de "Mandingo" etnie;

Dat in dezelfde zin had dienen te worden onderzocht de verhouding tussen de moslimgemeenschap en de christelijke geloofsgemeenschap;

Dat tenslotte de invloed van de heersende Ebola epidemie op de samenlevingsvormen en de druk die daarbij uitgeoefend wordt op de leefgemeenschappen dienen te worden onderworpen aan een onderzoek;

Dat dit helemaal niet wordt gedaan;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met de opdracht voorzien in artikel 48/3 minstens 48/4 geconfronteerd met de coherente verklaring van vertoger deze gewoon naast zich neerlegt met de eenvoudige en lapidaire opmerking dat de Bijbelstudie wel wat beter kon en voor de rest het vluchtverhaal nogal weinig doorleefd zou zijn waardoor de verwerende partij ernstig tekortschiet in zijn opdracht en zijn beslissing is aangetast door onzorgvuldigheid minstens kennelijke onredelijkheid;

Overwegende dat inderdaad vertoger, een normaal voorzichtig en redelijk persoon gesteld in zijn situatie niet kan aannemen dat de verwerende partij een dergelijke beslissing neemt wat getuigt van kennelijke onredelijkheid;

Overwegende dat de verklaring van vertoger uitgebreid is, consequent en niet aangetast door enige tegenstrijdigheid;

Dat minstens op deze grond de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als niet zorgvuldig moet worden aangemerkt en de beslissing moet worden vernietigd;

Dat vertoger dan ook het verder verblijf in België niet mag worden ontzegd;

Overwegende dat zelfs indien vertoger niet de daadwerkelijke individuele vervolging binnen het kader van de Conventie van Genève zou kunnen aantonen het dwingend is zijn de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;"

2.1.4. Verzoeker legt door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7): faxkopieën van een klacht bij de politie en van een attest van het Foya Borma ziekenhuis. Hij stelt dat uit deze stukken blijkt dat hij klacht heeft neergelegd wegens agressie en dat hij de dag voor het indienen van deze klacht werd behandeld in het ziekenhuis.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet welk artikel van "het K.B. van 8 oktober 1981" hij geschonden acht, noch op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. In zoverre verzoeker laat uitschijnen dat de dossierbehandelaar bij het CGVS vooringenomen zou zijn geweest, louter tot doel had om hem te betrappen op inconsistenties en zijn asielaanvraag niet op objectieve wijze heeft behandeld, dient te worden vastgesteld dat hij geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de ambtenaar van het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Verzoeker maakt zijn voorgehouden relatie met A., een moslimmeisje van de Mandingo-etnie, niet aannemelijk.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"U verklaart dat u, behorende tot de Kissi ethnïe en praktiserend katholiek en (A.), behorende tot Mandingo ethnïe en praktiserend moslim een relatie hadden. U verduidelijkt hierbij dat het binnen uw samenleving mogelijk is om bevriend te zijn met iemand van een andere religie, maar dat het haast onmogelijk is om te trouwen met iemand van de Mandingo stam (zie gehoor CGVS, p 17). Daarenboven vertelt u over twee gevallen waarbij er problemen waren tussen de man en de familie van de vrouw, wat zelfs resulteerde in moord. De moslim familie van het meisje wilde niet dat ze een relatie had met een christelijke man (zie gehoor CGVS, p 11-12).

*U verklaart dat u verliefd werd op (A.) en dat uw zus u hierover waarschuwde: 'Ze adviseerde me dat het goed is om verliefd te zijn maar dat ik moest herinneren dat haar ouders moslim zijn en Mandingo, maar mijn antwoord was dat ik verliefd was en dat ik niet anders kon.' (zie gehoor CGVS, p 16). Ook uw moeder was op de hoogte van uw relatie met (A.): 'Ze adviseerde me dat ik voorzichtig moest zijn. Hier, als je genomen wordt, in de meeste gevallen, ze adviseerde om voorzichtig te zijn en ze gaf het voorbeeld van de 2 mannen die werden gedood. Hetzelfde relatieprobleem.' (zie gehoor CGVS, p 24). Binnen deze bovengeschetste context is het helemaal niet aannemelijk dat u en (A.) geen plannen hadden over hoe jullie je relatie zouden kunnen voortzetten eens de familie van (A.) op de hoogte was dat (A.) een relatie had met een niet-moslim man. Daarenboven had de familie duidelijk gesteld dat (A.) niet zou mogen trouwen met u en dat ze jullie niet samen wilden zien (zie gehoor CGVS, p 19). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt hoe jullie je relatie dachten voort te zetten, zegt u 'Dat was mijn droom.'. Wanneer de PO u vraagt hoe u deze droom dacht te realiseren, zegt u 'Ja, ik dacht, als (A.) haar familie over mij vertelde. Moest de familie zeggen, breng de jongen, ik wil met hem spreken. Dan zou ik met hen praten. Maar ze waren allemaal tegen de relatie. Daardoor had ik zorgen.'. Wanneer de PO de vraag verduidelijkt door te zeggen 'U en (A.) wilden doorgaan met elkaar, u wist dat er problemen waren, hoe dachten jullie die te overwinnen?', zegt u 'Als je verliefd bent, overwint het alles; als je verliefd bent dan word je blind en doof. Dat was mijn zaak.'. Wanneer de PO hier dieper wenst op in te gaan door te stellen 'Maar u wist dat er een probleem was, u kon niet zomaar met haar trouwen, hoe dachten jullie door te gaan?' zegt u 'Liefde gaat over graag hebben, accepteren. Dat was mijn zaak. Ik was verliefd, ik keek niet uit naar obstakels, je gaat gewoon door. Je gaat gewoon door.' Wanneer de PO vervolgens heel concreet vraagt waarom u uw ogen dicht deed wanneer u al was gewaarschuwd voor de problemen tussen christenen en moslims, zegt u 'Het is uit liefde. Als je liefde hebt, dan ga je ervoor. Vb met water, als je erin valt, moet je zwemmen.' Wanneer de PO u nogmaals confronteert met het feit dat u weet dat er problemen zijn, en dat u uw relatie wilt verderzetten, dat u dan toch moet nadenken over hoe u deze relatie kan laten duren, zegt u 'Voor mij, ik was verliefd, ik voel, als je verliefd bent, je kijkt niet naar obstakels. Ik hield van haar, ik dacht dat het voor ons goed zou komen. Ongeacht wat ik hoorde van andere mensen.' (zie gehoor CGVS, p 27-28). Het is helemaal niet aannemelijk en ontbreekt elke vorm van doorleefdheid en geloofwaardigheid dat u helemaal niet zou hebben nagedacht over hoe jullie je relatie zouden kunnen voortzetten. **Immers, u was op de hoogte van de mogelijke consequenties van een interreligieus huwelijk en u werd hierover zelfs meermaals gewaarschuwd.** Het feit dat u alleen refereert naar de 'liefde' en geen enkel concreet plan bedenkt over hoe jullie relatie zouden kunnen voortzetten, ondermijnt volledig de doorleefdheid van uw relaas, zeker wanneer u niet alleen weet dat jullie relatie niet is toegelaten door de familie en dat het, naar het voorbeeld van twee concrete gebeurtenissen, zelfs uw leven kan kosten."*

Verzoeker komt in dit kader niet verder dan het loutere poneren dat het wel aannemelijk is dat personen die van mekaar houden weinig acht slaan op de waarschuwingen van derden en dat dit één van de favoriete thema's is van de klassieke literatuur. Hij vermog hiermee geenszins de voormelde motivering te onkrachten. Gelet op de algemene en de concrete omstandigheden zoals geschetst door verzoeker, op de herhaalde duidelijke waarschuwingen van zijn familie, op het feit dat de familie van A. aangaf dat hij niet met haar mocht huwen en dat zij hen niet samen wilden zien en op het gegeven dat verzoeker op de hoogte was van de mogelijke consequenties van het verderzetten van zijn relatie met A., is het geheel niet plausibel en komt het manifest niet-doorleefd over dat verzoeker nooit zou hebben nagedacht over de wijze waarop hij zijn relatie met A. zou kunnen voortzetten.

Verzoeker voert bovendien geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar wordt gemotiveerd:

*"Ook wanneer (A.) beslist om met u mee te gaan naar uw kerk, is uw reactie hierop helemaal niet doorleefd en mist ze elke geloofwaardigheid. Immers, wanneer de PO u vraagt 'De dag dat (A.) met u naar de kerk ging, realiseerde u dat het een probleem kon zijn?' zegt u 'Ik zei u, naar de kerk gaan, is niet iets dat ik vroeg aan (A.). Dat zei ik niet. (A.) zei me uit nieuwsgierigheid dat ze met mij naar de kerk wou gaan. Ik kon het niet weigeren. Ze zou kunnen denken dat ik het weigerde omdat ik niet van haar hield. Ik dacht ook niet dat deze mensen zo'n plannen met ons hadden.' Wanneer de PO wenst te weten of jullie dan niet hebben gepraat over het feit dat (A.) mee zou gaan naar de kerk, zeg u 'Ik zei u, het was niet mijn wens, ik heb haar niet uitgenodigd. Als het het geval was, dat ik (A.) zou uitnodigen naar mijn kerk, in dat geval, zou ik het risico in overweging nemen, maar (A.) vroeg me om mijn kerk te bezoeken. Ik kon haar niet stoppen. Ik zei ok, als het je wens is, kan je met mij mee.' (zie gehoor CGVS, p 28). Het is helemaal niet aannemelijk dat jullie niet hebben gepraat over de mogelijke gevaren en dat u zondermeer (A.) meeneemt. Indien u immers werkelijk in de situatie zou verkeren waarbij uw relatie met (A.) niet zou geaccepteerd zijn door haar familie en dat haar familie u daadwerkelijk zou gewaarschuwd hebben dat ze (A.) niet met u wensen te zien (zie supra), is het helemaal niet begrijpelijk dat u haar zomaar meeneemt. **De geloofwaardigheid van uw interreligieuze relatie en de problemen eraan verbonden, komt hierdoor volledig op de helling te staan.**"*

Hij beperkt zich in deze immers tot een herhaling van zijn eerdere gezegden en tot het tegenspreken van de gevolgtrekking die het CGVS hieraan verbindt. Het is echter weldegelijk ongeloofwaardig dat verzoeker en A. niet over de gevaren zouden hebben gesproken die eraan waren verbonden wanneer A. hem wilde vergezellen naar de kerk en dat hij haar zonder meer zou hebben meegenomen. Verzoeker herhaalt dat hij dit niet kon weigeren, doch zijn uitleg kan bezwaarlijk worden aangenomen. Hij had immers eenvoudigweg aan A. kunnen uitleggen dat niet een gebrek aan liefde doch wel de mogelijke gevaren die hieraan verbonden waren hem ervan weerhielden om haar mee te nemen naar zijn kerk. Minstens kon worden verwacht dat zij het over deze mogelijke gevaren zouden hebben gehad alvorens hij haar meenam.

Verzoeker slaagt er voorst niet in de bestreden beslissing te onkrachten waar gemotiveerd wordt:

***"Verder slaagt u er ook niet in om uw relatie met (A.) te concretiseren.** Zo kan u niet duidelijk stellen of u eerst informatie inwon over (A.) alvorens op haar af te stappen. U zegt wanner de PO u vraagt of u al onderzoek deed naar (A.) voordat u op haar afstapte 'Ja, ik vroeg een vriend, (F.), een vriend van (A.). Ik vroeg haar of ze (A.) goed kende; ze zei dat ze goed was. Ik vroeg niet naar de familie. De familie was moslim en ertegen.' Wanneer de PO vervolgens vraagt 'U sprak met (F.) voordat u met (A.) sprak?' zegt u 'Ik had (A.) ontmoet, ze gaf naam, we werden vrienden en daarna ging ik naar (F.) om haar karakter te kennen.' (zie gehoor CGVS, p 14). U spreekt u vervolgens nogmaals tegen door te zeggen 'Ik zei haar eerst dat ik van haar hield voordat ik me informeerde over haar karakter' (zie gehoor CGVS, p 15). Het is niet aannemelijk dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, immers, over het begin van uw relatie met (A.), de liefde van uw leven waarvoor u uw land verlaat, wordt verondersteld dat u zich nog goed kan herinneren hoe alles is verlopen. (...) Ook wanneer er wordt gevraagd of u en (A.) hadden besproken of er mogelijk problemen zouden kunnen ontstaan door jullie verschillende religie, antwoordt u niet op de vraag: 'Ja, ik had met haar gesproken. Ze wist dat ik christen was. Wanneer ik haar eerst ontmoette, vertelde ik dat ik christen was. Ze wist het.' Wanneer de PO nogmaals peilt of jullie hadden gepraat over mogelijke problemen, zegt u 'Mijn hart ging niet zoeken naar problemen.' (zie gehoor CGVS, p 16). **Het is niet aannemelijk dat u niet aanschouwelijk kan maken of jullie al dan niet over de mogelijke problemen hebben gepraat.** Initieel zegt u immers dat u er over heeft gepraat, terwijl, wanneer hier dieper op wordt ingegaan, u er niet in slaagt om te vertellen wat er dan juist werd besproken. Daarnaast is het ook niet aannemelijk dat **u niet op de hoogte bent van het aantal broers of zussen van (A.)** (zie gehoor CGVS, p 21), terwijl jullie haast één jaar een relatie hadden en elkaar haast dagelijks zagen (zie gehoor CGVS, p 20). Ook wanneer u wordt gevraagd naar de **hobby's van (A.)**, slaagt u er niet in om hierop een antwoord te geven. U zegt 'We*

*hadden geen speciale hobby's ik ging niet uit om te dansen. De meeste dingen trekken mij niet aan.' Wanneer de PO nogmaals vraagt waar (A.) van hield, zegt u 'Ik hield van voetbal, soms moest ze daarom ook graag voetbal hebben.' Het uit van weinig doorleefdheid dat u specifieke vragen over (A.) vanuit uw eigen persoon beantwoordt. Het is pas wanneer nogmaals wordt gevraagd wat (A.) leuk vond, dat u zegt 'koken' (zie gehoor CGVS, p 23). Ook wanneer u wordt gevraagd naar de **muziek waarvan (A.) houdt**, kan u niet meer zeggen dan 'Het is iets, Mandingo muzikanten en ook Amerikaanse muziek, Liberia is een US kolonie geweest.' (zie gehoor CGVS, p 23). Ook hier slaagt u er niet in om concrete voorbeelden te geven van haar muzikale voorkeur. **Het is niet aannemelijk en helemaal niet doorleefd dat u niet concreter kan vertellen over uw relatie met (A.) waardoor de geloofwaardigheid van deze relatie en bijgevolg ook de daaraan verbonden problemen helemaal te niet wordt gedaan.**"*

In zoverre hij gewag maakt van schroom, dient te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe deze zijn tegenstrijdige verklaringen over de aanvang van zijn relatie kan verklaren. Evenmin kan worden ingezien hoe of waarom deze hem ervan zou hebben weerhouden om te antwoorden op de vraag of hij met A. al dan niet sprak over mogelijke problemen en op de vragen over de familieleden en hobby's van A. en de muziek waarvan zij hield. De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker niet worden ontkracht, door de Raad overgenomen.

Verzoeker legde voorts tegenstrijdige verklaringen af over het gebeurde na de aanval waarvan hij slachtoffer zou zijn geworden wanneer hij met A. naar zijn kerk ging. Bij het CGVS verklaarde hij aanvankelijk dat hij op 20 mei 2012 naar Monrovia ging, dat hij vervolgens vijf dagen in Monrovia bleef en dat hij dan van Monrovia naar België reisde (*ibid.*, p.5). Later tijdens het gehoor verklaarde hij, na te zijn geconfronteerd met zijn verklaring bij de DVZ dat hij slechts in juni het land verliet, echter dat zijn verklaring van bij de DVZ correct was en dat hij in juni 2012 zijn land verliet (*ibid.*, p.7). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker eensluidende verklaringen zou afleggen over de periode gedurende dewelke hij nog in zijn land bleef alvorens dit land te ontvluchten.

Verzoeker brengt bovendien niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd.

Verzoeker legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over het lot van A. Bij het CGVS verklaarde hij dat hij van een vriend zou hebben vernomen dat A. waarschijnlijk zelfmoord heeft gepleegd (*ibid.*, p.11). In het verzoekschrift ontkent hij echter dat hij denkt dat A. zelfmoord heeft gepleegd en stelt hij te vrezen dat zij mogelijk werd omgebracht uit een vorm van bloedwraak.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Tot slot dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u in Liberia een eed heeft afgelegd met (A.), om samen te blijven (zie gehoor CGVS, p 14, p 18). U zegt ' Sinds ik in België ben, heb ik niet gepraat met een vrouw om met een vrouw om te gaan. Dat is door het engagement met (A.), dat we van elkaar houden. Zelfs waar ik woon, mijn vrienden, plagen me soms. Ik ga niet graag uit, en om achter vrouwen te zitten. Ik blijf bij mezelf.' (zie gehoor CGVS, p 14). Echter, deze woorden staan in schril contrast met uw eigenlijke daden. Zo heeft u zich geregistreerd op een dating site, waarbij u uitdrukkelijk verklaart 'Ik wil met een vrouw, 19-34 daten'(zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U zegt tijdens uw gehoor bij het CGVS 'Ik zoek alleen vriendschap, niet een vrouw. Als er vrienden zijn, dan zou ik zeggen dat ik mijn vrouw graag heb. Sociale site is om te chatten, niet voor relatie. De dating site is, je kan clicken... ik doe, we kunnen chatten, praten. Dat is mogelijk maar een relatie met liefde, neen.' Echter, indien u gewoon vriendschap zoekt, is het niet aannemelijk dat u zich registreert om met vrouwen te 'daten'."

Verzoeker schuift, zoals blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas, de stukken van het dossier en de inhoud van het onderhavige verzoekschrift, zijn religie naar voor als een belangrijk element voor zijn asielaanvraag en voor de aangevoerde vrees voor vervolging. Verzoeker maakt op het eerste zicht zijn voorgehouden religie echter niet aannemelijk. Vooreerst betwist hij de terechte vaststelling niet dat zijn voornaam eerder verwijst naar een Islamitische dan naar een Katholieke achtergrond. Uit de verklaringen en de informatie waarnaar met recht wordt verwezen in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat hij niet wist waar Pinksteren voor staat en dat hij evenmin kon preciseren wat de dag van Hemelvaart is. Uit het gehoorverslag van het CGVS blijkt bovendien dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoonde omtrent enkele andere christelijke feestdagen. Zo bleek hij niet met zekerheid te kunnen aangeven of Pasen al dan niet steeds in dezelfde maand valt doch gaf hij aan: *"Soms verandert het jaar, misschien kan het veranderen, als ik me niet vergis"*. Inzake Palmzondag gaf verzoeker aan te denken dat deze in verband

staat met een ander moment in het christelijke geloof en dat men hem dit zei. Vervolgens gevraagd om hierover meer te vertellen, bleek hij hiertoe echter niet in staat (administratief dossier, stuk 4, p.25-26). In tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, mocht van hem weldegelijk een meer gedegen kennis van het christendom worden verwacht. Hij verklaarde immers dat iedereen in zijn familie christen is, gaf aan veel belang te hechten aan zijn geloof en verklaarde zijn religie te praktiseren. Hij verklaarde bovendien dat hij iedere zondag naar de kerk ging en dat hij daarnaast ook op woensdag soms naar de kerk ging voor Bijbelstudie. Verder gaf hij aan dat hij altijd over religie praatte (*ibid.*, p.4-5, 20).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Verzoekers geboortecertificaat bevat geen elementen die betrekking hebben op zijn asielrelaas (administratief dossier, stuk 18: documenten).

De door middel van een aanvullende nota neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn relaas kunnen herstellen (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Zowel de klacht van de politie als het attest van het ziekenhuis worden slechts neergelegd in de vorm van faxkopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van zulke kopieën, kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Bovendien maakte verzoeker nergens eerder gedurende de asielprocedure melding van het feit dat hij in het ziekenhuis zou zijn behandeld voor zijn verwondingen en vermeldde hij evenmin enige klacht bij de politie. Ten aanzien van het attest van het ziekenhuis kan bijkomend worden opgemerkt dat dit een schrijffout bevat in de hoofding, alwaar het woord “*statutory*” verkeerd wordt weergegeven als “*statetory*”. Inzake de klacht kan bijkomend worden opgemerkt dat de uitleg die verzoeker hierbij geeft in zijn aanvullende nota niet strookt met de inhoud van dit document. Waar verzoeker aangeeft dat uit het document blijkt dat hij naar aanleiding van de door hem ondergane agressie klacht indiende bij de politie, blijkt uit de inhoud van het document immers dat er klacht zou zijn ingediend door de familie van A. en tegen verzoeker. Dit klemt des te meer daar de naam van de vader van A., die de klacht zou hebben ingediend, niet overeenstemt met de naam die verzoeker aan deze persoon toedichtte tijdens het gehoor bij het CGVS. Verzoeker verklaarde dat deze Turey M. heette (administratief dossier, stuk 4, p.21), terwijl deze volgens het neergelegde document Swaray M. heet. Daarenboven is het uiterst bevreemdend dat deze persoon in diens klacht aan de politie tevens zijn eigen misdrijven zou opbiechten en zou vermelden dat hij betrokken was bij de vernielingen van eigendommen en bij het verwonden van vele personen, vooral van verzoeker. Tevens is het uitermate bevreemdend dat deze persoon aan de politie te kennen zou geven dat hij en zijn familie de intentie hadden en hebben om verzoeker te vermoorden. De voormelde vaststellingen volstaan, te meer daar de voormelde documenten niet worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig asielrelaas, om te besluiten dat aan deze documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Waar verzoeker voor het overige nog tracht te laten uitschijnen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst louter ingevolge zijn religie en/of etnie zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd, dient te worden opgemerkt dat hij dit geenszins aantoonst. Verzoeker vermeldde vooreerst nooit eerder expliciet dat hij louter ingevolge deze religie of deze etnie enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. Hij brengt bovendien niet het minste begin van informatie bij ter staving van deze beweerde vrees of van de beweerde spanningen tussen de religies en de etnieën in zijn regio. Verder haalde hij, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, geen concrete elementen of gegevens aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij persoonlijk problemen zou riskeren ingevolge zijn religie of zijn etnie. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn voorgehouden religie, kan, nog daargelaten dat reeds hoger werd vastgesteld dat hij deze niet aannemelijk maakt, bovendien worden opgemerkt dat hij bij het CGVS duidelijk aangaf dat dit de staatsgodsdienst is in zijn land, alsmede dat de christenen en het christendom er dominant zijn (*ibid.*, p.25). In zoverre hij verwijst naar zijn etnie, gaf verzoeker bij het CGVS aan dat deze in zijn regio de meerderheid uitmaakt (*ibid.*, p.13).

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde

zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. In zoverre verzoeker nog aanvoert het Ebola-virus te vrezen, dient vooreerst te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. Ebola dient als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”* Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan er aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864). Met betrekking tot het door verzoeker aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS